

DHOMA E POSAÇME E GJYKATËS SUPREME TË KOSOVËS PËR ÇËSHITJE QË LIDHEN ME AGJENCINË KOSOVARE TË PRIVATIZIMIT	SPECIAL CHAMBER OF THE SUPREME COURT OF KOSOVO ON PRIVATIZATION AGENCY OF KOSOVO RELATED MATTERS	POSEBNA KOMORA VRHOVNOG SUDA KOSOVA ZA PITANJA KOJA SE ODNOSE NA KOSOVSKU AGENCIJU ZA PRIVATIZACIJU
---	---	--

17. maj 2012. godine

SCC – 09 – 0043

tužioci

1. **N.S.**, iz XX
 2. **P.S.**, iz **XX**
 3. **A.C.**, iz XX
- koje zastupa XX, advokat iz XX

protiv

tuženih

1. DP-a „**XX**“, **XX**
2. DD-a „**XX**“, **XX**

Specijalno veće sastavljeno od sudije Alfreda Grafa von Keyserlingka, predsednika veća, Shkelzena Sylaja i Ilmija Bajramija, sudija, donosi sledeću

P R E S U D U

- 1. Odbija se tužbeni zahtev kao neosnovan.**
- 2. Obavezuju se tužioci da solidarno plate sudske takse u iznosu od 50 evra.**

Činjenični kontekst i istorijat postupka

Dana 27. marta 2009. godine tužioci su podneli tužbu Posebnoj komori za povraćaj katastarskih parcela br. 1502, 1325, 1372/4, 1320, 1350, 1483 i 1484, KO Čaglavica, koje su prenete na DP „XX“ (prethodnika DP-a „XX“) na osnovu rešenja opštine Priština o razmeni zemljišta br. 11/63 od 24. januara 1964. godine. Tužioci traže da se izvrši upis zemljišta u katastarski operat na njihovo ime, kao i da im se naknade troškovi postupka.

Tužioci navode da su na osnovu napred navedenog rešenja njihovom prethodniku, pokojnom V.S., dodeljene katastarske parcele br. 236, 337, 373, 239, 301, 235. Međutim, katastarske parcele br. 235, 236 i 337 su kasnije vraćene drugim pojedincima.

Tužioci tvrde da je u toku postupka za utvrđivanje činjeničnog stanja kojeg je provela Komisija za katastarsku opštinu Čaglavica na osnovu rešenja o arondaciji zemljišta, u prisustvu pravnih sledbenika V.S., utvrđeno sledeće: N.S., sin pokojnog V.S., je u posedu katastarske parcele br. 337; L.S., sin pokojnog V.S., je u posedu katastarske parcele br. 236; P.C., sin pokojnog V.S., je u posedu katastarskih parcela br. 299 i 273, umesto parcele br. 235 koja je prvobitno dodeljena V.S. Tužioci su dostavili

zapisnike o napred navedenom postupku od 25. oktobra 1989. godine. Oni tvrde da je drugotužilac P.S. pravni sledbenik L.S., a da je trećetužilja A.C. pravna sledbenica P.C.

Navodno nijedna od napred navedenih parcela nikad nije data tužiocima ili njihovim prethodnicima.

Dana 18. oktobra 2010. godine tužba je dostavljena KAP kao upravniku tuženih. U svom odgovoru na tužbu dostavljenom dana 17. novembra 2010. godine, KAP je u ime tuženih navela da tužba treba da bude odbačena kao neprihvatljiva ili, alternativno, da bude odbijena kao neosnovana. Tuženi tvrde da tužioci nisu predložili pravne argumente u prilog tužbe, nisu dostavili nijedan materijalni dokaz, nisu dokazali svoju aktivnu legitimaciju (nepostojanje rešenja o nasleđivanju) i nisu prethodno obavestili Agenciju. Dalje, pobijano rešenje je konačno, pošto Zakon o iskorišćavanju poljoprivrednog zemljišta („Službeni list SFRJ“ br. 43/59) nije predviđao mogućnost izjavljivanja žalbe. Prema tome, ne postoji pravni osnov za povraćaj imovine. Tuženi su naveli da su imovinu stekli po osnovu održaja (član 28. Zakona o osnovnim svojinsko-pravnim odnosima).

Dana 1. februara 2011. godine tužioci su dopunili tužbu, naznačivši kao pravni osnov član 37. Zakona o osnovnim svojinsko-pravnim odnosima („Službeni list SFRJ“ br. 6/80) i zahtevali izvršenje rešenja o eksproprijaciji. Tuženi su naveli da je ta tužba neosnovana zato što je taj zakon usvojen 1980. godine i nije primenjiv na ugovore iz 1964. godine.

Na osnovu katastarskih podataka primljenih dana 2. marta 2011. godine, katastarske parcele br. 235, 299, 273 i 337 su u privatnoj svojini, dok je parcela br. 236/2 (deo parcele br. 236) upisana na ime „XX“.

Na ročištu održanom dana 6. aprila 2011. godine, stranke su u svemu ostale pri svojim prethodnim tvrdnjama, tužioci su dopunili tužbu tražeći da im se dodele druge zemljišne parcele u zamenu za one koje su u privatnoj svojini. Drugotuženi je izjavio da tužba treba da bude odbijena, ali je priznao da su tužioci pretrpeli štetu zbog toga što rešenje o eksproprijaciji nije izvršeno.

Na ročištu održanom dana 19. aprila 2012. godine tužioci su pojasnili da je imovina koja je predmet tužbe imovina koja je dodeljena njihovom prethodniku na osnovu rešenja o arondaciji zemljišta iz 1964. godine zbog toga što ta imovina nikad nije prenet na njih ili njihovog prethodnika.

Obrazloženje

1. Tužbeni zahtev je neosnovan.

a:

To proizilazi već iz činjenice da tužioci nisu dokazali osporenu činjenicu da su oni jedini vlasnici pokojnog V.S. Sud ne može tek tako da pretpostavi da je to slučaj i to nije dokazano predloženim izvodima iz matične knjige umrlih za Č.S. (poznatog i kao V.S.), L.S. i P.C. i izvoda iz matične knjige rođenih za N.S., P.S. i A.C. Možda postoje braća i sestre, ili su se tužioci možda odrekli svog nasleđstva. Položaj tužilaca kao naslednika treba, ukoliko je osporen kao što je ovde slučaj, da bude dokazan.

Tužiocima je bila data mogućnost nekoliko puta da predoče dokaze kao što je rešenje o nasleđivanju i bili su upozoreni o posledicama. Stav tužilaca da su podneseni izvodi iz matične knjige rođenih i matične knjige umrlih dovoljni da bi se dokazalo da su oni jedini legitimni pravni sledbenici ne može da bude prihvaćen iz napred navedenih razloga. Kako je sudija objasnio tužiocima koje zastupa advokat, takvi dokumenti nisu dovoljni za dokazivanje nasledstva.

b:

Budući da tužbeni zahtev ne može da bude usvojen zbog toga što nasledstvo nije dokazano, sud u ovom predmetu ne mora da odluči o tome da li je prenos svojine u 1964. godini bio valjan prema jugoslovenskom zakonu i da li ostaje valjan prema važećem zakonu na Kosovu. Ako je oboje ovde slučaj, tužiocima bi, pod uslovom da se jednog dana dokaže njihov položaj naslednika, mogao da bude izvršen povraćaj tek nakon što zakonodavna vlast Kosova donese Zakon o restituciji, koji bi obuhvatio njihov slučaj. Takav zakon danas ne postoji. U tom pogledu, na zakonodavcu je da sledi Sveobuhvatni predlog za rešenje statusa Kosova Martija Ahtisarija – koji je na osnovu člana 143 Ustava Kosova direktno primenjiv i čak ima prednost nad samim Ustavom – u kojem se izričito navodi zahtev da će morati da se reši pitanje restitucije imovine.

Troškovi

Na osnovu člana 12 Zakona o Posebnoj komori i u skladu s Dodatnim pravilima postupka Posebne komore u vezi sa sudskim taksama, koja su na snazi od 13. decembra 2010. godine, takse Komore na osnovu člana 10 Administrativnog uputstva br. 2008/02 Sudskog saveta Kosova iznose kako sledi:

Za tužbe vrednosti od 5001 do 10000 evra (tarifni broj 10.1): 50 evra
Za presudu (tarifni broj 10.12): isto kao što je navedeno gore.

Sud je odredio vrednost predmeta spora u iznosu od preko 5001 evra. Prema tome, sudske takse iznose 100 evra.

Troškove postupka snosi stranka koja izgubi spor, ovde su to tužioci.

Tužioci su već platili iznos od 50 evra, te su prema tome tužioci dužni da Posebnoj komori plate dodatni iznos od 50 evra.

Tuženi nije izneo nikakav zahtev za naknadu troškova postupka, a budući da tuženog zastupa njegov pravni savetnik, tuženi nema pravo na naknadu razumnih troškova za rad advokata.

Pravna pouka

Protiv ove presude može se izjaviti žalba u roku od 21 dana žalbenom veću Posebne komore. **Podnosilac žalbe** takođe mora da dostavi žalbu drugoj stranci i podnese je sudskom veću, sve u roku od 21 dana. Podnosilac žalbe mora da dostavi žalbenom veću dokaz da je dostavio žalbu i drugoj stranci.

Propisani rok počinje da teče u ponoć na dan kad je podnosiocu žalbe uručena presuda u pisanom obliku.

Žalbeno veće će odbaciti žalbu kao neprihvatljivu ukoliko je podnosilac žalbe ne izjavi u propisanom roku.

Tuženi može da podnese odgovor žalbenom veću u roku od 21 dana od dana kad mu je uručena žalba, podnoseći pritom svoj odgovor i podnosiocu žalbe i drugoj strani.

Podnosilac žalbe zatim ima na raspolaganju 21 dan od dana prijema odgovora na svoju žalbu da podnese žalbenom veću i da dostavi drugoj stranci svoj odgovor. Druga stranka zatim ima na raspolaganju 21 dan od dana prijema odgovora podnosioca žalbe da dostavi podnosiocu žalbe i žalbenom veću svoj protivodgovor.

Alfred Graf von Keyserlingk, predsednik veća

[potpisano]

Interni nalog: dostaviti ovu presudu strankama